

'We zijn alle vier stront eigenwijs, bijna op het sadistische af.'

Chad Smith

De imposante gestalte is nog altijd daar. Maar er is iets

wezenlijk veranderd als Chad Smith met een welgemeend 'hi there' zijn kleedkamer van de Utrechtse Prins van Oranjehal binnenstapt. Zijn het de dit keer erg opvallende sproeten, of misschien de wat kiloottjes extra? 'Grappig hè, die snor. Hebben we alle vier laten groeien. We noemen deze tour dan ook *The Moustache Tour*.' Smith geeft zelf het antwoord op de ongestelde vraag. Gelukkig vraagt hij niet wat ik ervan vind. Voor alle duidelijkheid: met zijn nieuwe look zou Chad Smith niet misstaan in een jaren zeventig pornofilm.

door Jean-Paul Heck
foto's Dennis Boxem

zelfs live op gespeeld. Dave Matthews-drummer Carter Beauford heeft daar later nog grappen over gemaakt. "Zo'n grote vent achter een babykit." Dat ding maakte mij nog groter. Pearl zal er wel niet blij mee zijn, maar ja, het is voor de goede zaak.'

Radar love

'We hebben de laatste jaren enorm veel gespeeld, maar het blijft enorm belangrijk dat ik een goede warming-up doe. Het is bij de Peppers niet zo dat je tijdens een concert eerst rustig een paar ballads meetikt en langzaam de zaak opbouwt. Het is er recht vol op. Dat geldt voor de hele band, dus ook voor mij. Daarnaast ben ik een ongeduldig mens die niet graag in de kleedkamer zit te wachten totdat ik het podium op mag.

'Wat dat betreft ben ik wel te vergelijken met die Nederlandse drummer, Cesar Zuiderwijk. Hij bracht mij ooit een paar Slagwerkkranten. Een stik aardige vent trouwens. Hij is beroemd hier, hè. Ik vond hem wel iets van mij weg hebben. Hij is een karakter. Een beetje een clown maar wel een *awesome* drummer. Na mijn eerste ontmoeting met hem ben ik nog even op zoek gegaan naar oude platen van The Golden Earring. Ik heb die lp met *Radar love* nog gedraaid. *Great drumming, great record!*

'Het is moeilijk om als drummer naar voren te treden. Je bent toch de stille jongen op de achtergrond. Om binnen een band een persoonlijkheid te worden is heel moeilijk. Zeker als er zoals bij ons altijd drie mensen voor je neus staan te springen. Dan zit niemand erop te wachten dat de drummer zich daar ook nog eens inmengt. Dat is ook de reden waarom ik nog steeds graag drumclinics geef. Bij een clinic komen honderden drummers naar jou kijken en dat blijft bizar. Als er een dag later een wereldberoemde bassist op dezelfde plaats speelt, staan er misschien twintig geïnteresseerden binnen. De kameraadschap onder drummers is enorm.'

Persoonlijkheid

'Ik ben technisch niet zo bijzonder. Eerlijk gezegd weet ik dat er duizenden jongens op deze wereld rondlopen die hetzelfde kunnen als ik. Maar er komt meer bij kijken om in een band als de Red Hot Chili Peppers te kunnen spelen. Natuurlijk hoef ik niet uren aan één stuk te soleren om het spannend te houden. Dat zou ik ook niet kunnen, want ik ben immers geen Dennis Chambers. Ik hou ervan hoor, maar het is gewoon niet mijn ding.

'Dat ik een persoonlijkheid ben geworden komt door iemand als Flea. Zo'n muzikant brengt net wat extra's waardoor er ook een hoop licht op mij schijnt. Maar het heeft toch ook wel met mijn typische stijl te maken. Als ik naar de radio luister, hoor ik de meest fantastische drummers voorbij komen, maar het is >>

De onbevangen houding van Smith is goed nieuws. Het enorme succes van het album *Californication* heeft Red Hot Chili Peppers goed gedaan. De sfeer *backstage* is ontspannen en buiten de kleedkamer, die voor de gelegenheid is ingericht als boeddhistische bidruimte, dollen gitarist John Frusciante en Chad wat met elkaar. Smith is nog altijd die vriendelijke kerel uit de Mid-West. Een man ook waar het drumfanatisme van afdruipt. Midden in zijn kleedkamer staat prominent een gele Yamaha Hipgig opgesteld. De vellen zitten vol deuken, het DW-pedaal is compleet afgetrapt. 'Maar het is *a hell of a kit*', aldus Smith, die belooft een privé-demonstratie te geven. Maar niet voordat hij even bij heeft gepraat met Slagwerkkrant. De huidige stand van zaken in één adem.

'Mooi hè, dat je als band een extra kit mee op tour kunt nemen en dat roadies die voor je opstellen in de kleedmaker. Het zijn de voordelen van het spelen in een bekende band. Een jaar terug heb ik deze set voor het eerst gebruikt. Ik vond het geweldig klinken. Tijdens een benefietconcert dat Neil Young vorig jaar in San Francisco had georganiseerd, heb ik er

(advertentie)

'Ik ben de gelukkigste man van de wereld.'

>> allemaal zo volkomen inwisselbaar. De drummers waar ik van hou, die typische jaren zestig en zeventig Britse rockdrummers zoals Mitch Mitchell, Keith Moon, John Bonham, Ginger Baker en Ian Paice, dat waren mannen met een persoonlijkheid. Ze hadden hun eigen sound, hun eigen stijl en ze speelden in bands die ook uit duizenden herkenbaar waren. Die combinatie maakt van een drummer een persoonlijkheid.

'Als je een Police-track hoort, weet je meteen dat het Stewart Copeland is. Hetzelfde met Phil Collins. Onlangs viel ik nog in voor de drummer van Cheap Trick, Bun E. Carlos. Hij is altijd een van mijn helden geweest. Technisch niet de allgrootste, maar Bun E. weet wel precies wat een nummer nodig heeft. Het was een droom die uitkwam. Cheap Trick is wel te vergelijken met Red Hot Chili Peppers. Commercieel maar oncompromisloos.'

Telepatie

'Het belangrijkste is dat je eerlijk bent tegenover jezelf en tegenover je instrument. Probeer niet opeens een andere drumsound te creëren omdat je het idee hebt dat een collega op dat moment een beter geluid heeft. Laat jezelf niet inkapselen door wat andere mensen zeggen. Zeker, speel in dienst van het liedje, maar schroom er niet voor om dat wat van jezelf is toe te passen, ook als andere mensen daar bezwaren tegen hebben. Ik ben niet iemand die bijvoorbeeld voor het geld een jingle zal inspelen. Dan doe je afbreuk aan je eigen identiteit.

'Identiteit is ook de kracht van Red Hot Chili Peppers. We zijn alle vier stront eigenwijs, bijna op het sadistische af. Toen we bijvoorbeeld een song als *Scar tissue* opnamen, moest ik me enorm inhouden. John speelt toch heel anders gitaar dan zijn voorganger Dave Navarro. Beiden zijn fantastische gitaristen maar de spaarzame invulling van John vraagt ook om een spaarzame invulling van mijn kant. Ik vind wel dat mijn drums veel beter zijn gaan klinken na de terugkeer van John. De frequentie is beduidend anders.

'Dat geldt ook voor Flea. Jawel, hij wordt volwassen en dat is aan zijn spel te merken. Hij is zo instinctief, net als ik. We praten ook totaal niet meer met elkaar over hoe we de ritmebasis van een song aanpakken. Er is een soort muzikale telepatie ontstaan waarin we precies van elkaar weten wat we gaan doen, waar de groove zit en hoe je een bepaald liedje moet aanvoelen. Het is een onbesproken natuurlijke chemie.

'Ik ben ook trots dat we als band een album als *Californication* hebben kunnen maken. Er wordt op dit moment immers weinig goede popmuziek gemaakt. Het draait allemaal om trends en wij zijn alles behalve een trendy band. We zijn nu vijftien jaar samen en onze laatste cd is de meest succesvolle van allemaal. Dat is een goed teken. Op dit moment hebben we twintig nieuwe songs gemaakt die we dit najaar met producer Rick Rubin gaan opnemen. Als het goed is, moet ons nieuwe album februari 2002 uitkomen. Dat is ook de reden waarom we deze tour doen. Het is een soort voorbereiding.'

IJzingwekkend gegil

'Na de terugkeer van John is er een hele speciale stemming binnen de band ontstaan. Je moet zoiets niet licht opvatten. De tweede kans die we nu hebben gekregen moeten we ook koesteren. We zijn meer gefocust op de band dan ooit tevoren. Dat is een heerlijk gevoel. Ik verdien mijn geld met wat ik leuk vind. We moeten er allemaal keihard voor werken hoor, begrijp dat goed. Maar ik ben de gelukkigste man van de wereld.'

Op dat moment wordt de monoloog van Chad doorbroken door een ijzingwekkend gegil vanuit de ruimte ernaast. 'Dit is het goede moment om de baby wakker te maken,' zegt Smith tegen de vrouw die precies op dat moment binnenstapt. Wij informeren licht geschokt of dat werkelijk Smith's baby is die zo krijs. 'Nee joh, dat is John. Die warmt zijn stem altijd zo op.' Een paar minuten later kruipt hij achter de Hipgig en zet een werkelijk adembenemende groove in. Oordovend, snoeihard, typisch Smith, die een paar minuten later met een vette grijns opstaat. 'Lekker hè?' ■